

bel tekla, ki je v slovijanski zgodovini tolikanj imeniten, (poglej Cloz. stran XXXIV). Zatorej se ta beseda tudi na njegovim spomeniku ne sme pogrešati; njegov pravi rojstni kraj je s pristavkam „poleg Ljubljane“ (ad Aemonam) bolj natanjko zaznamnjan.

Z rajnkim J. Dobrovskim, slavnim Čehom in nar imenitnišim vsih slovijanskih učencov, sta si bila nar veči prijatla in obojih zasluge za povikšanje slovijanskih učnost so takó velike, de prihodnjič eden brez družiga ne moreta imenovana biti. Dobrovski je Kopitarja visoko spoštoval, Kopitar pa je tudi Dobrovskiga takó visoko cenil, de je še na smertni postelji njegove bukve prebiral.

Spomenik je bil 21. Kozoperska na Dunajskim pokopališu sv. Marksa postavljen; akoravno je le 6 čevljev visok, 3 čevlje in 1 palec širok, in 1 čevlj in 6 palcov in pol debel, vunder práv lično med drugimi stoji. Komur se zdi, de takó preprosto znamenje ni dosti primerno notrajni veljavnosti in vnanjui časti toliciga možá, naj pomisli, de je ta presti dar dolžni poklon le nekterih oseb, ki so rajnkiga spoštovale in ljubile. Zatorej s tem tudi nobeden ni mislil, velike množice spoštovavcov Slovijanstva prehiteti, ako bi morde v misli imeli, v kakim pripravišim kraji, postavim v Ljubljani, kjer se zde zaklad njegovih bukev znajde, spomnišino postaviti, ktera bi se slavnimu, od cele Evrope čislanimu možu spodobila.

Kér se je rajnki vsaciga, tudi nar manjšiga hlepēja časti ogibal, ni nikoli dovolil, de bi ga bili obličili, zatorej tudi njegoviga obličja ali podobe ni. — Profesor Förstner je pomočnikam in prijatlam podobe kamnate spomnišine podaril, ki so bile v njegovi glasoviti kamnotiskarnici natisnjene. — Dr. M. J. Fesl.

Iz Štajarskiga.

(Žalostna prigodba) se je 21. dan pretečeniga mesca v nemško-Šentjanžovski fari ne deleč od slovenske méje na Štajarskim naklučila. Pri bratvi (terganji) so v vinogradi streljali. Nek možki ponudi puško nekemu dekletu iz dobre hiše, okoli 20 let starimu. Dekle puško samo naklada, in vstrelí; pa kér je puška napák nabasana bila, se razpoči, in dekletu levo roko od perstov do lakta clo razmečka. Neizrečene bolečine je terpela od hudiga prisada. Pokličejo zdravnika, kateri spozná, de druge pomoči ni, kakor de se ji roka odreže. Odrežejo tedaj mladimu dekletu roko nad laktam. — Naj bi pač ta žalostna prigodba vsakimu v opombo bila, prešerniga streljanja se varovati! — J. C.

Zahvala.

Permérno število iztiskov slovenskiga govora Njih Prevzvišenostimilostljiviga škofa in kneza Antona Alojza per blagoslovljevanji vojniških bandér, ktero je visokočastitljivo vodstvo bogoslovstva od vredništva Novic prejelo, je bilo med učence bogoslovja razdeljeno, kateri se imenovanimu vredništvu za spomina vredni podar serčno zahvalijo.

Urno, kaj je noviga?

(Pomanjkanje korúna na Tirolskim). Gnji-loba — že večkrat imenovana bolezin — je tudi na Tirolskim letas polovico korúna v nič pripravila, takó de je po ukazu c. k. deželniga poglavarstva od 14. Kozoperska prepovedano, letas žganje iz korúna žgati, de ga ne bo za živež primanjkovalo. — Tudi huda bolezin na parkljih pri živini se je pokazala in že

zlo po deželi razširila, takó se je Tirolcam tudi po ti strani velike zgube bati.

(Družba zoper mučenje žival v Pešti na Ogerskim) je 22. Kozoperska prvi velki zbor imela. Dunajske Novice, ki to na znanje dajo, Dunajčanam oistro očitajo, de na Dunaji dozdej še take družbe ni, akoravno bi bila kar zlo potrebna.

(Na Dunaji) so 26. Kozoperska dva huzarja, ki sta judovskiga kupca umorila, skupej na morišu peljali in jih zaporedama obesili. Stareji, ki je bil od mlajšiga k moritvi zapeljan, je bil ves spokorjen in je kesà poln umerl; njega so nar popred obesili; mlajši je mogel tó gledati, vunder ni bilo viditi, de bi ga bila le kolčikaj groza obšla; práv ostudno se je obnašal o zadnji uri svojiga življenja. Iz popisa njegoviga življenja se je zvedilo, de je ta hudobnik že v mladih letih neusmiljeno z živalmi ravnal. — Žalosten izgled, kam človeka neusmiljeno serce perpélje!

(Stara reč, pa vunder bo marsikterimu novica). Na Rusovskim je bilo pred 200 letmi oistro prepovedano, tobak piti (kaditi). Kdor je ti prepovedi nasproti ravnal, so mu nos odrezali. Ko bi ta ukaz še dandanašnji veljal, bi presneto malo možkih nosove imelo.

Oglas noviga slovjanskiga časopisa.

V Bretislavu ali Požonji (Pressburg) poglavitnim mestu ogerskiga Slovenstva je z začetkam Maliserpana tega leta začel na dan izhajati državski list: „Slovenskije narodnje novini“ po dvakrat, s perlogo podučniga ali leposlovniga lista: „Orol tatranski“ po enkrat na teden. Oba lista sta prijetne ličnosti, in de imata tudi znotrajno ceno, smemo že iz tega misliti, kér je kmalo od konca celi natis razpečan bil, kteriga število gotovo ni bilo ravno majhno. Slavno vredništvo imenovaniga časopisa je bilo torej permorano naznaniti, de nemore več vstreči tistim, ki se mislijo na te novice naročiti in bi radi vse liste od začetka dobili; nej se tedej le od začetka Kozoperska zanaprej nanje naročé. Naročenje za pol leta s pošiljanjem po pošti v zavitku veljá 4 gold. 24 kr. — Kar besedo in besedilo Slovakov zadeva, moramo reči, de ne bo posebniga truda treba, Novine in Orola uméti, zlasti tistim ne, ki so že s kakim drugim slovjanskim narečjem znani. — Vrednik tega časopisa je slavni gosp. Ljudevik Štur.

Vganjka.

Dva vlečeta, osem jih čaka,
Pet jih pa rine, vselej je taka.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

K r o m p i r.

Današnjimu listu je perložen list Nr. 16 perdjan.

Žitni kusp.	V Ljubljani		V Krajnju	
	8. Listopada.		3. Listopada.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	1	59	2	6
1 » » banaške ...	2	22	2	18
1 » Turšice	1	24	1	15
1 » Soršice	—	—	1	40
1 » Reži	1	29	1	30
1 » Ječmena	1	12	1	12
1 » Prosa	1	6	1	12
1 » Ajde	1	—	1	14
1 » Ovsa	—	45	—	45

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.